

OCHYLIĆ (5) *vb pf*

o jasne.

inf ochylić (3). ◇ *praet* 2 sg *m* -eś ochylił (1). ◇ *imp* 2 sg ochyl (1).

Sł stp brak, *Cn s.v. nieochylając mówić*, *Linde XVII w. (z Cn)*.

1. Omijać, okrążyć (2) :

Zwrot: »ochylić z daleka« (1): gdy go pytano iákoby zamku dobyć/ vkazał y rádził/ áby wieże wodney dobyto/ [...] leczby w nocy/ álbo ochylić z daleka mufieli *BielKron* 316.

Przen: *Opuścić, nie zająć się kimś [kogo]* (1): [*Anioł do Pokusy*] Przełtań zwodzić bárzo profzę/ [...] Iełtlić dan iáki przywiley/ Ochyl dobre ná złe ij [*lege: ji, tj. przywilej*] miey *BielKom* D3.

2. Zataić, przemilczeć; powiedzieć ogłędnie (3) :

ochylić co (2): Páni rzecze/ coć fie wždy dzieie brácie miły? Ten rzekł/ nie śmiem gośpodze powiedzieć przyczyny. Páni rzekłá/ możefz to wždy iáko ochylić *RejFig* Cc7; [*Jan Schleidan o Lutrze*] thám gdy niemógł iego płochości ochylić y ołłodzić ludźiem/ wneth go prorokiem vczynił *BiałKat* 163v.

a. Użyć wybiegu (1) : Nihil circuitione usus es, Niceś nie ochilił. *Mącz* 247a.

Synonimy: **1. minąć, obyść, ominąć.**

Formacje współrdzenne cf CHYLIĆ.

Cf **OCHYLENIE**